

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 20/24
17.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгана Ћесаровића, председника већа, судија Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Кристине Вуковић, као записничара, у кривичном поступку према **окривљеном АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр. 15/23 од 30.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈ СЕ жалба Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр. 15/23 од 30.11.2023. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду према окривљеном АА задржава као правилно утврђену појединачну казну затвора у трајању од 2 (две) године, за кривично дело убиство на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, а окривљеном за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, претходно утврђује појединачну казну затвора у трајању од 2 (две) године, а затим окривљеног АА применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 60 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на **јединствену КАЗНУ ЗАТВОРА** у трајању од **3 (три) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 04.10.2021. године па до 01.11.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана почев од 01.11.2021. године па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. У преосталом делу жалба Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, као и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, **ОДБИЈАЈУ** као

неосноване, а првостепена пресуда се у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр. 15/23 од 30.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за која кривична дела је првостепени суд окривљеном претходно утврдио и то за кривично дело из члана 115 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године и за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, а затим окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, уз урачунавање времена које је окривљени провео у притвору почев од 04.10.2021. године па до 01.11.2021. године и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана почев од 01.11.2021. године па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 87 КЗ у вези члана 348 став 6 КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то једна скраћена ловачка пушка са две хоризонталне цеви марке “SUHL”, калибра 16 мм, фабричког броја ..., са физичким оштећењима и уклоњеним бројевима и три патрона калибра 16 мм, са натписом на телу патрона “Belom 2”. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Вишег суда у Ваљеву плати износ од 7.550,45 динара, а у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву да плати износ од 214.268,86 динара, као и да на име паушала суду плати износ од 12.000,00 динара, све у корист буџетских средстава у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је упућен на грађанску парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Ваљеву, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ или да првостепену пресуду преиначи само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеном изрећи строжу казну,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Тадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду у погледу правне квалификације и одлуке о казни и окривљеном изрекне знатно блажу казну и да му се

укине мера забрана напуштања стана која траје дуже од 2 године. Бранилац је тражио да и он и окривљени буду обавештени о седници већа пред Апелационим судом у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 22/24 од 15.01.2024. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и преиначи првостепена пресуда, тако што ће другостепени суд окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ или да првостепену пресуду преиначи само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеном изрећи строжу казну, а да се жалба браниоца окривљеног, адвоката Радослава Тадића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца адвоката Радослава Тадића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници већа Апелациони суда у Београду је размотрио списе предмета, заједно са првостепеном пресудом, жалбама, као и предлогом Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку нашао:

Жалбе су неосноване.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Ваљеву наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива, да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а да су они разлози који су дати потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност првостепене пресуде.

Изнети жалбени наводи су по налажењу Апелационог суда у Београду неосновани, будући да је изрека ожалбене пресуде јасна и разумљива, као и цела пресуда, при чему пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење ожалбене пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривична дела за која је оглашен кривим, о чему су у образложењу ожалбене пресуде дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, при чему се из наведених разлога у образложењу ожалбене пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе.

Више јавно тужилаштво у Ваљеву оспорава првостепену пресуду у делу у коме је првостепени суд окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела убиство на мах у покушају, сматрајући да није правилан закључак првостепеног суда да је

окривљени АА критичног дана био у стању јаке раздражености. У жалби се истиче да првостепени суд овакав закључак заснива на налазу и мишљењу Комисије вештака неуропсихијатара и судског психолога који су саслушани на главном претресу дана 30.11.2023. године, при чему је првостепени суд одбио предлог ВЈТ Ваљево да се изврши ново психијатријско вештачење окривљеног, који предлог је стављен будући да је комисија имала довољно времена да се изјасни да ли је било јаке раздражености код окривљеног или није, а што судски вештаци нису учинили ни основном налазу и мишљењу ни у допунским налазима и мишљењима, тако да је, по ставу јавног тужиоца, нејасно из којих разлога судски вештак тек на главном претресу дана 30.11.2023. године сада изричито наводи да је окривљени био у стању јаке раздражености. Јавни тужилац оспорава овакав закључак судског вештака који је дат на главном претресу, с обзиром да у ранијем основном и допунским налазима и мишљењима, комисија судских вештака није утврдила да је окривљени био у стању јаке раздражености критичног дана, а што представља нову чињеницу, а истовремено судски вештак говори да је окривљени у то стање доведен без своје кривице, а ова чињеница представља правно питање чију оцену врши искључиво суд. Јавни тужилац надаље, насупрот оцени вештака коју је прихватио првостепени суд, односно да је окривљени критичном приликом без своје кривице доведен у стање јаке раздражености, налази да се о таквом стању свести код окривљеног у конкретним околностима не може говорити, будући да окривљени у време критичног догађаја уопште није био у браку са својом супругом, сведоком ВВ, да се од ње развео још 14.07.2021. године, дакле 3 месеца пре спорног догађаја. Надаље, у жалби се истиче и да не стоји ни закључак првостепеног суда да исказ сведока ВВ није био од утицаја на утврђивање чињеничног стања, јер иста у свом исказу није навела ниједну одлучну чињеницу будући да је управо њен исказ од значаја и то у делу у коме сведок објашњава да су окривљени и оштећени били у dobrim односима, кућни пријатељи, све до средине 2021. године, а да је окривљени од средине 2021. године почео да врши притисак на њу како би признала да је била у емотивној вези са оштећеним, те да је она како би му доказала да то није истина, заједно са окривљеним отишла до куће оштећеног, када је оштећени децидирано навео да никада није био у вези са сведоком. Надаље, јавни тужилац у својој жалби на детаљан начин интерпретира доказе који су изведени током првостепеног поступка, те оспорава закључак првостепеног суда да је окривљени био у стању јаке раздражености и даје своје разлоге због чега првостепени суд овакав закључак судског вештака није требао да прихвати, те зашто је окривљени извршио кривично дело убиство у покушају онако како му је то и стављено на терет оптужним актом.

Бранилац адвокат Радослав Тадић у изјављеној жалби истиче да током поступка није доказано да је окривљени имао намеру да оштећеног лиши живота, као и да током првостепеног поступка није дат одговор на питање зашто окривљени није испалио и други хитац уколико му је намера била да лиши живота оштећеног, када га неспорно нико у томе није спречавао, с обзиром на чињеницу да је након првог пуцња оштећени повређен само у руку, па је нејасно из којих разлога окривљени није довршио дело које је наводно започео. Истовремено бранилац у жалби истиче да је било нужно током поступка утврдити и да ли је након испаљења првог хитца, када је оштећеном нанета само тешка телесна повреда, окривљени добровољно одустао од извршења кривичног дела које је започео, с обзиром на одредбу члана 32 став 1 КЗ, којом је прописано да се извршилац који је покушао извршење кривичног дела, али је добровољно одустао може ослободити од казне. По ставу браниоца у конкретном случају у радњама окривљеног

АА се евентуално стичу само елементи кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121 став 5 КЗ. Надаље бранилац оспорава и првостепену пресуду у погледу кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, с обзиром да из чињеничног описа изреке пресуде произлази да је окривљени дело извршио на тај начин што је спорну пушку носио у свом возилу, а како се пушка налазила у возилу којим је окривљени управљао од своје куће до куће оштећеног он пушку није носио већ је исту превозио, а радња превозења не представља раду ношења како то погрешно закључује првостепени суд.

Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима како Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, тако и браниоца адвоката Радослава Тадића, по налажењу овог суда првостепени суд је све доказе правилно анализирао и ценио, исте је довео у међусобну везу, те је за своје чињенично утврђење дао правилне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Неспорно је током поступка утврђено да је дана 03.10.2021. године окривљени АА најпре у својој породичној кући преправио ватрено оружје које је неовлашћено и без дозволе надлежног органа држао и то ловаку пушку марке “SUHL”, брусилицом пресекавши цеви на овој ловачкој пушци калибра 16 мм, исту напунио једном патроном са сачмом пречника 5мм, а затим ово ватрено оружје ставио у своје путничко возило, те у дворишту породичне куће оштећеног, након краће расправе, пришао оштећеном и пушку уперио у пределу виталних делова тела оштећеног – грудног коша, срца и плућа оштећеног, па је оштећени у циљу заштите уз свој грудни кош – грудну кост прислонио длан десне шаке, након чега је окривљени испалио један хитац у груди оштећеног, при чему је сачма оштећеног погодила у пределу прислоњене десне шаке, којом приликом је код оштећеног наступила тешка телесна повреда ближе описана у изреци пресуде.

Оно што је спорно у овом кривичном поступку је да ли је окривљени АА у конкретном случају поступао на мах, односно да ли је у конкретном случају доведен без своје кривице у јаку раздраженост, а што се оспорава жалбом Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, као и да ли је окривљени својим поступањем оштећеном желео да нанесе само тешку телесну повреду, односно да је добровољно одустао од извршења кривичног дела, а на чему се инсистира у жалби браниоца адвоката Радослава Тадића.

По налажењу Апелационог суда у Београду правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени АА критичног дана био битно смањено урачунљив, као и да је без своје кривице доведен у стање јаке раздражености услед емоционалне нестабилности, повређености, узрујаности, психомоторне агитације као одговор на тешко вређање од стране оштећеног. У наведено стање, по правилном налажењу првостепеног суда окривљени АА је доведен дуготрајним тешким вређањем и понашањем оштећеног, који је на различитим местима и пред различитим људима говорио о односима које је имао са бившом женом окривљеног, а такође је износио на увредљив начин приче о односу окривљеног и његове жене, те да му је позајмљивао новац као компензацију за однос оштећеног и жене окривљеног, а критичног дана је оштећени упутио увредљиве речи не само за жену окривљеног, већ и за његову ћерку, што је довело до тога да окривљени доведен у такво стање свести предузима радње према оштећеном, односно покушава да га лиши слободе на мах.

Првостепени суд је на основу свих доказа који су изведени током поступка, као и

на основу налаза и мишљења Комисије сталних судских вештака проф. др Снежане Марјановић неуропсихијатара, др Јасмине Пашић неуропсихијатара и Наде Илић, специјалисте медицинске психологије утврдио да код окривљеног АА у време испитивања, а и у време извршења кривичног дела није постојала душевна болест, привремена душевна поремећеност, као и да критичном приликом услед персоналне хиперсензитивности окривљени долази у стање узрујаности и узнемирености, а под утицајем спољних непријатних фактора и његовог доживљања целокупне ситуације долази до психомоторне агитације као одговора, а што је утицало да је његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била битно смањена.

У допунском налазу и мишљењу, Комисија судских вештака је остала при првобитно датом налазу и мишљењу, те је након упознавања са исказима свих саслушаних сведока, Комисија судских вештака дала мишљења да је догађаје од почетка 2021. године до самог критичног догађаја, окривљени доживљавао као понижавајуће и провоцирајуће, при чему је узет у обзир и исказ сведока ГГ који је навео да је након саопштавања непријатне информације окривљени био миран, да није деловао узрујано, да би недуго затим изашао из куће, а што, по налажењу судских вештака указује на потискивање непријатних емоција, уз накнадну бурну реакцију. Телефонски разговор са оштећеним ББ у коме оштећени вулгарно говори о његовој супрузи, ћерки и њему, односно тешко вређа њега и чланове његове породице, а што је све детаљно интерпретирано у образложењу пресуде, по ставу Комисије судских вештака изазива емоционалну нестабилност, повређеност, узрујаност и психомоторну агитацију као одговор на тешко вређање од стране оштећеног.

На поновљеном главном претресу представник Комисије судских вештака је навела да остаје при сва три дата налаза и мишљења, затим закључцима који су напред наведени и да управо све ово говори да је окривљени био у стању јаке раздражености. Судски вештак је објаснила да су у више наврата обавили са окривљеним дијагностички интервју, да је урађено психолошко тестирање и да је у психолошком тестирању и тестовима личности указано да окривљени указује на претерану забринутост, лаку увредљивост, да је смањене толеранције на фрустрације, да има склоност ка потискивању неприхватљивих импулса уз повремено бурно реаговање, а исто тако су присутни индикатори слабости его граница, несигурност и инфериорност, што повремено доводи до повремених параноидних интерпретација. Имајући у виду овакву структуру личности, сви ови негативни догађаји којима је окривљени био изложен довели су до потискивања негативних емоција, тако да у оваквом случају, када се понављају током одређеног периода негативне ситуације, а окривљени је указао да је то вређање, да се он осећао понижено, повређено, једна ситуација може да доведе до окидача и до реакције какву је и изазвала у критичном периоду, што се у психијатрији назива “афективна акумулација”. Судски вештак је појаснила и да сви догађаји који су се десили и сам однос између окривљеног и оштећеног је временом од јануара до октобра месеца 2021. године довео до лагане кумулације свих негативних ситуација и довољан је био један окидач да доведе до нежељене реакције. Судски вештак је надаље објаснила да овај снажан ефекат који је довео до критичног догађаја у психијатријској литератури, а ни у пракси се не може са прецизношћу рећи колико може да траје, јер снажан афекат делује на понашање окривљеног и он је продуженог трајања управо због ове кумулације, те да је немогуће да се прецизно временски изјасне колико исти може

трајати јер није временски ограничен. Није реално, по налажењу судских вештака, да је окривљени у овом стању био више од 15 до 20 минута или колико је трајало време које је провео док је припремио пушку и након тога исту употребио у дворишту оштећеног.

С тим у вези правилно је првостепени суд одбио предлог Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву да се изврши ново психијатријско вештачење окривљеног, а што је поновљено и у изјављеној жалби јавног тужиоца, с обзиром на то да је по правилном налажењу првостепеног суда Комисија судских вештака могла да се изјасни о томе да ли је било јаке раздражености или не, при чему се на главном претресу дајући усмени налаз и мишљење представник комисије вештака, осим онога што је наведено у писним налазима и мишљењима, изјаснила да је у конкретном случају окривљени АА био у јакој раздражености у коју је доведен без своје кривице критичног дана, при чему се судски вештак децидно изјаснила у погледу тога да је претходно у више наврата са окривљеним обављен дијагностички интервју, да је урађено психолошко тестирање, те да је комисија судских вештака била упозната са свим доказима који су изведени током поступка, као и да се и накнадно током поступка упознавала са садржином исказа сведока који су у даљем току поступка саслушавани. Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда комисија судских вештака је на основу сагледавања комплетних списа предмета, као и на основу обављеног психолошког тестирања окривљеног и дијагностичког интервјуа, дала свој налаз и мишљење, на основу кога је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени АА критичном приликом био у стању јаке раздражености, у које стање је доведен без своје кривице управо понашањем оштећеног односно тешким вређањем од стране оштећеног.

Надаље, правилно је првостепени суд утврдио да је неспорно да је окривљени АА својим радњама критичном приликом хтео да нанесе оштећеном повреду уперивши пушку у пределу виталних делова тела оштећеног – грудног коша, срца и плућа оштећеног, који је стајао испред њега, испаливши један хитац у груди оштећеног, те да нанесе повреду које би произвеле његову смрт, али до смрти оштећеног није дошло јер је исти прислонио десну шаку у пределу грудног коша на који начин је оштећени постављањем препреке у виду шаке спречио продор сачменог снопа – пројектила у виталне органе и наступање смртне последице, већ је код оштећеног наступила тешка телесна повреда. Дакле, имајући у виду радње окривљеног критичном приликом, те да су исте биле усмерене да се оштећени усмрти, али да до смрти оштећеног ББ није дошло из горе наведених разлога, при чињеници да је оштећени напустио лице места бежањем, те избегао даљу намеру окривљеног који је убацио још један патрон у пушку да поново пуца ка оштећеном и нанишанио ка њему, правилан је закључак првостепеног суда да су се у радњама окривљеног стекли елементи бића кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ, за које га је и огласио кривим.

Правилно првостепени суд није прихватио део одбране окривљеног АА у којој је навео да је тек на лицу места убацио један патрон у ловачку пушку, јер су присутни сведоци, саслушани током првостепеног поступка и оштећени у својим исказима сагласно изјавили да је окривљени ушао у двориште оштећеног и након упућених псовки оштећеном, који му је на то нешто одговорио, одмах подигао пушку и пуцао у правцу оштећеног. Правилно првостепени суд није прихватио ни део одбране окривљеног на главном претресу у којој одбрани је окривљени навео да је напунио

пушку са два патрона, да је након једног опаљења остао још један патрон, али да он није хтео да пуца, те је негирао да је ишао за оштећеним који је побегао из свог дворишта, а што истиче и бранилац у изјављеној жалби, правилно налазећи да је окривљени у овом делу изменио своју одбрану, али да није дао јасне разлоге у погледу овакве измене одбране посебно у делу око пуњења пушке, с обзиром да је окривљени у току истраге навео да нису биле исправне обе цеви пушке и да зато није ставио два патрона, док су се оштећени и присутни сведоци прецизно изјаснили да је дошло до опаљења једног патрона, па је потом ту на лицу места окривљени ставио још један патрон у пушку, кренуо за оштећеним који је трчао испред окривљеног из свог дворишта на пут и да је окривљени након стављања другог патрона поново нишанио ка оштећеном, али је неспорно да други патрон није испалио.

Код оваквог стања ствари и по налажењу Апелационог суда у Београду не може се говорити о томе да је окривљени добровољно одустао од извршења кривичног дела, с обзиром на то да је након испалења првог пројектила, окривљени ставио још један патрон у пушку, да је нишанио у правцу оштећеног, али да је оштећени бежао и успео да се сакрије иза бунара ДД, када је окривљени напустио лице места.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела убиства на мах из члана 115 КЗ у покушају у вези члана 30 КЗ.

Надаље, правилно првостепени суд налази да није основан став одбране да је окривљени критичном приликом извршио кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, те да је предузео само радњу преношења оружја са једног места на друго, а што је поновљено у изјављеној жалби браниоца окривљеног АА, с обзиром да је из изведених доказа у току поступка неспорно утврђено да је окривљени неовлашћено и без дозволе надлежног органа држао оружје и то ловаку пушку марке "SUHL", при чему окривљени није имао намеру само да пренесе инаведено оружје з једног места на друго, већ је исто неовлашћено носио са намером да изврши кривично дело, па је правилно окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ.

Више јавно тужилаштво у Ваљеву оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, сматрајући да првостепени суд није узео у обзир све околности прописане чланом 54 КЗ, које утичу на то да казна буде већа или мања, посебно код чињенице да првостепени суд као олакшавајућу околност узима у обзир допринос оштећеног, при чему не цени чињеницу да је и окривљени АА оштећеном упутио псовке, те ову околност не цени као отежавајућу у односу на окривљеног АА.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног АА оспорава првостепену пресуду и због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да изречена казна не одговара тежини кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим, нити степену кривичне одговорности окривљеног, с обзиром на то да је правилно првостепени суд нашао да на страни окривљеног стоје бројне особите олакшавајуће околности, а ниједна отежавајућа околност, из чега произлази да су у конкретном случају испуњени сви

услови за ублажавање казне испод посебног минимума за свако од кривичних дела, а ценећи и чињеницу да је окривљени осуђен за покушај кривичног дела убиства на мах, а не за свршено кривично дело.

По налажењу Апелационог суда у Београду, основано се у жалби јавног тужиоца истиче да првостепени суд није могао као олакшавајућу околност на страни окривљеног да цени допринос оштећеног, с обзиром на то да је окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела учињеног на мах, које кривично дело је привилеговани облик убиства и чије битно обележје је да је окривљени доведен без своје кривице у стање јаке раздражености и то управо понашањем оштећеног.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд на страни окривљеног АА од олакшавајућих околности ценио његову породичност која се огледа у чињеници да је окривљени разведен и отац двоје деце, неосуђиван, као и да се оштећени није придружио кривичном гоњењу, док отежавајућих околности није нашао. Имајући у виду наведене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности, правилно је првостепени суд окривљеном због кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ у вези члана 30 КЗ, претходно утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године. Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је основана жалба Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву у делу у коме се оспорава кривична санкција која је окривљеном изречена за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, те и по налажењу овог суда казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, како је то првостепени суд утврдио, није адекватна и преблаго је одмерена, из којих разлога је Апелациони суд у Београду у овом делу преиначио првостепену пресуду и окривљеном за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године. За овим је Апелациони суд у Београду окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако изреченим појединачним казнама затвора, као и јединственом казном затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, према окривљеном АА постићи ће се сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, те се може очекивати да ће наведена казна позитивно утицати на окривљеног, као и да ће имати утицај и на друге да не врше кривична дела, на који наћин ће се допринети јачању морала и учвршћивању обавеза поштовања закона.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић